

15.

**Vládní nařízení
ze dne 27. ledna 1939
o přezkoumání česko-slovenského státního
občanství některých osob.**

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Státní občanství česko-slovenské (dále státní občanství) osob,

a) které nabyly státního občanství udělením (naturalisací) po dni 1. listopadu 1918, nebo

b) které měly dne 1. ledna 1938 nebo později své bydliště v některé obci na území připojeném po dni 30. září 1938 k sousedním státům, nebo

c) které státního občanství nabyly po dni 1. listopadu 1918 nebo ho nabudou po účinnosti tohoto nařízení sňatkem, jestliže jejich manželství bylo nebo bude rozloženo, nebo

d) které je od osob uvedených pod písm. a) až c) odvozují,
podléhá přezkoumání podle tohoto nařízení.

(2) Ustanovení to se netýká osob, jež podle přezkoumatelných znaků (§ 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 27. ledna 1939, č. 14 Sb. I, jímž se doplňují předpisy o pobytu cizinců, pokud jsou emigranty) jsou Čechy, Slováci nebo Podkarpatorusy, anebo které nabyly státního občanství podle ústavního zákona ze dne 1. července 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udělení státního občanství česko-slovenského některým osobám.

§ 2.

(1) Osoby, na něž se vztahuje ustanovení § 1, odst. 1, jsou povinny se přihlásit nejpozději do 30. dubna 1939, a dojde-li k rozluce manželství teprve po tomto dnu, do 15 dnů od pravoplatnosti soudního rozhodnutí o rozluce manželství, u zemského úřadu svého bydliště, a zdržují-li se v cizině, u toho zemského úřadu, v jehož obvodu měly samy nebo osoby, od nichž státní občanství odvozují, před odchodem do ciziny poslední bydliště.

(2) Přihláška se vztahuje i na osoby, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství osoby přihlášku podávající; tyto osoby je v přihlášce uvést.

§ 3.

(1) Osoby, které nepodají včas přihlášku podle § 2, pozbývají státního občanství dnem následujícím po uplynutí lhůt tam stanovených spolu s osobami, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství osoby zmeškanší podání přihlášky.

(2) Navrácení v předešlý stav pro zmeškání přihlášky je přípustné i tehdy, jestliže strana osvědčí, že nedodržela lhůtu k přihlášce, ježto bez své viny byla v omylu o skutkových okolnostech, zakládajících podle § 1 přezkoumatelnost jejího státního občanství. Jinak platí pro navrácení v předešlý stav z tohoto důvodu ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb. z. a n., o správním řízení, s výjimkou předpisu § 85, odst. 1 o lhůtě 6 měsíců.

§ 4.

Na osoby, jimž bylo k podané přihlášce státní občanství potvrzeno, a na osoby odvozuující od nich své státní občanství jest názírat jako na státní občany česko-slovenské ode dne, kdy jim bylo státní občanství uděleno, nebo kdy ho nabyly odvozením (§ 1, odst. 1).

§ 5.

(1) Osoby, jimž bylo odepráno potvrzení státního občanství, přestávají býti státními občany česko-slovenskými dnem doručení výměru spolu s osobami, jejichž státní občanství se odvozuje od státního občanství oněch osob.

(2) Na tyto osoby se vztahují ustanovení vládního nařízení č. 14/1939 Sb. I, jsou-li dány i ostatní předpoklady onoho nařízení.

§ 6.

Na území Podkarpatské Rusi je příslušná podle § 2 místo zemského úřadu vláda Podkarpatské Rusi, jež může tuto svou působnost přenést na některý podřízený úřad.

§ 7.

Podrobnosti k ustanovením předchozích paragrafů může stanoviti vládní nařízení.

§ 8.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry, v zemi Slovenské Slovenská zemská vláda a na Podkarpatské Rusi vláda Podkarpatské Rusi.

Vládne nariadenie
zo dňa 27. januára 1939
o preskúmaní česko-slovenského štátneho
občianstva niektorých osôb.

Vláda Česko-Slovenskej republiky nariaďuje podľa čl. II ústavného zmocňovacieho zákona zo dňa 15. decembra 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Štátne občianstvo česko-slovenské (ďalej štátne občianstvo) osôb,

a) ktoré nadobudly štátne občianstvo udeľením (naturalizáciou) po dni 1. novembri 1918 alebo

b) ktoré mali dňa 1. januára 1938 alebo neskoršie svoje bydlisko v niektorej obci na území, pripojenom po dni 30. septembri 1938 k susedným štátom, alebo

c) ktoré štátne občianstvo nadobudly po dni 1. novembri 1918 alebo ho nadobudnú po účinnosti tohoto nariadenia sňatkom, jestliže ich manželstvo bolo alebo bude rozlúčené, alebo

d) ktoré ho od osôb uvedených pod písm. a) až c) odvodzujú, podlieha preskúmaniu podľa tohoto nariadenia.

(2) Ustanovenie to sa netýka osôb, ktoré podľa preskúmateľných znakov (§ 1, odseku 2 vládneho nariadenia zo dňa 27. januára 1939, č. 14 Sb. I, ktorým sa dopĺňujú predpisy o pobyte cudzincov, nakoľko sú emigrantmi) sú Čechmi, Slováckmi alebo Podkarpatorusmi, alebo ktoré nadobudly štátne občianstvo podľa ústavného zákona zo dňa 1. júla 1926, č. 152 Sb. z. a n., o udelení česko-slovenského štátneho občianstva niektorým osobám.

§ 2.

(1) Osoby, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 1, ods. 1, sú povinné prihlásiť sa najneskoršie do 30. apríla 1939, a ak dojde k rozluke manželstva teprv po tomto dni, do 15 dní od pravoplatnosti súdneho rozhodnutia o rozluke manželstva, u krajinského úradu svojho bydliska, a ak sa zdržujú v cudzine, u toho krajinského úradu, v obvode ktorého mali samé alebo osoby, od ktorých štátne občianstvo odvodzujú, pred odchodom do cudziny posledné bydlisko.

(2) Prihláška sa vzťahuje aj na osoby, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva osoby podávajúcej prihlášku; tieto osoby treba v prihláške uviesť.

§ 3.

(1) Osoby, ktoré nepodajú včas prihlášku podľa § 2, pozbudnú štátne občianstvo dňom nasledujúcim po uplynutí lehôt tam stanovených spolu s osobami, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva osoby, zmeškavšej podanie prihlášky.

(2) Navrátenie v predošlý stav pre zmeškanie prihlášky je prípustné i vtedy, jestliže strana osvedčí, že nedodržala lehotu k prihláseniu, keďže bez svojej viny mylila sa o skutkových okolnostiach, zakladajúcich podľa § 1 preskúmateľnosť jej štátneho občianstva. Ináč platia pre navrátenie v predošlý stav z tohto dôvodu ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb. z. a n., o správnom pokračovaní s výnimkou predpisu § 85, odseku 1 o lehote 6 mesiacov.

§ 4.

Na osoby, ktorým bolo na podanú prihlášku štátne občianstvo potvrdené, a na osoby, odvodzujúce od nich svoje štátne občianstvo, treba nazeráť ako na štátnych občanov česko-slovenských odo dňa, kedy im bolo štátne občianstvo udelené, alebo kedy ho nadobudly odvodením (§ 1, ods. 1).

§ 5.

(1) Osoby, ktorým bolo odopreté potvrdenie štátneho občianstva, prestávajú byť štátnymi občanmi česko-slovenskými dňom doručenia výmeru spolu s osobami, ktorých štátne občianstvo sa odvodzuje od štátneho občianstva oných osôb.

(2) Na tieto osoby sa vzťahujú ustanovenia vládneho nariadenia č. 14/1939 Sb. I, ak sú dané aj ďalšie predpoklady onoho nariadenia.

§ 6.

Na území Podkarpatskej Rusi je príslušná podľa § 2 namiesto krajinského úradu vláda Podkarpatskej Rusi, ktorá môže túto svoju pôsobnosť preniesť na niektorý podriadený úrad.

§ 7.

Podrobnosti k ustanoveniam predchádzajúcich paragrafov môže stanoviť vládne nariadenie.

§ 8.

Toto nariadenie platí na území celého štátu a nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia; prevedie ho minister vnútra v dohode so zúčastnenými ministrami, v Slovenskej krajine Slovenská krajinská vláda a na Podkarpatskej Rusi vláda Podkarpatskej Rusi.

Розпорядок влади з дня 27. січня 1939

про перевірку чесько-словацького державного горожанства деяких осіб.

Влада Чесько-Словацької Республіки розпоряджує по арт. II конституційного закону уповноваження з дня 15. грудня 1938, ч. 330 Зб. з. і р.:

§ 1.

(1) Державне чесько-словацьке горожанство (далі державне горожанство) осіб,

а) які набули державне горожанство уділенням (натуралізацією) по дні 1. листопада 1918, або

б) які мали дня 1. січня 1938 або пізніше своє місце замешкання в котрійнебудь громаді на території прилученій по дні 30. вересня 1938 до сусідних держав, або

в) які державне горожанство набули по дні 1. листопада 1918 або його набудуть по вступленню в силу цього розпорядку винчанням, якщо їх подруже було або буде розлучене, або

г) які його виводять від осіб наведених під буквою а) до в), підлягає проверці по цьому розпорядку.

(2) Ця постанова не відноситься до осіб, які по знакам, що їх можна перевірити (§ 1, уст. 2 розпорядку влади з дня 27. січня 1939, ч. 14 Зб. I, яким доповнюються приписи про побут чужинців, оскільки вони є емігрантами) є Чехи, Словаки або Підкарпаторуси, або які набули державне горожанство по конституційному закону з дня 1. липня 1926, ч. 152 Зб. з. і р., про уділення державного чесько-словацького горожанства деяким особам.

§ 2.

(1) Особи, до яких відноситься постанова § 1, уст. 1, повинні зголоситися найпізніше до дня 30. квітня 1939, а якщо дійде до розлуки подружа щойно по цьому дні, до 15 днів від правосилля судового рішення про розлуку супружа, в краєвому уряді свого місця замешкання, а якщо вони перебувають в чужині, в цьому краєвому уряді, в окрузі якого вони самі або особи, від яких вони виводять державне горожанство, перед відходом до чужини мали своє останнє місце замешкання.

(2) Зголошення відноситься також до осіб, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства особи, яка подає

зголошення; ці особи слід навести у зголошенню.

§ 3.

(1) Особи, які не подадуть в пору зголошення по § 2, тратять державне горожанство слідуєчого дня по впливі реченців там встановлених разом з особами, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства особи, яка спізнила подання зголошення.

(2) Поворот до попереднього стану за дла спізнєння зголошення є допустимий також тоді, коли сторона заявить, що вона не додержала речєнєця до зголошення, тому що без власної вини вона милюлася в дійсних обставинах. Інакше зобовязують для повороту до попереднього стану по цій причині постанови розпорядку влади з дня 13. січня 1928, ч. 8 Зб. з. і р., про адміністраційне поступовання, з виїмком припису § 85, уст. 1 про речєнєць 6 місяців.

§ 4.

На особи, яким було на поданому зголошенню потверджено державне горожанство, та на особи, що виводять від них своє державне горожанство, слід глядіти як на чесько-словацьких державних горожан від дня, коли їм було державне горожанство уділено, або коли вони його набули виводом (§ 1, уст. 1).

§ 5.

(1) Особи, яким було відмовлене потвердження державного горожанства, перестають бути чесько-словацькими державними горожанами з днем доручєння ухвали разом з особами, що їх державне горожанство виводиться від державного горожанства цих осіб.

(2) До цих осіб не відносяться постанови розпорядку влади ч. 14/1939, Зб. I, якщо є дані також останні припущєнєця цього розпорядку.

§ 6.

На території Підкарпатської Руси є управнена по § 2 замість краєвого уряду влада Підкарпатської Руси, яка може це управнення перенєсти на деякий підчинєний уряд.

§ 7.

Подробиці до постанов попередних параграфів може встановити розпорядок влади.

§ 8.

Цей розпорядок діє на території цілої держави і набуває сили з днем оголошення;

переведе його міністр внутрішніх справ у згоді з учасними міністрами, у Словацькій Країні Краєва словацька влада а на Підкарпатській Русі влада Підкарпатської Русі.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Sidor v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.

Dr. Fischer v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Teplanský v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Syrový v. r.

Dr. Šádek v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Havelka v. r.

Prehala v. r.

16.

Vládní nařízení

ze dne 27. ledna 1939,

kterým se mění označení měnové jednotky ve zkratce a některá ustanovení o Národní bance Česko-Slovenské.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Koruna česko-slovenská ve zkratce bude napříště označována „K“.

(2) Tím se mění ustanovení § 5 zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 187 Sb. z. a n., jímž se upravuje oběh a správa platidel v česko-slovenském státě a doplňuje zmocnění ministerstva financí dané zákonem ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., jakož i § 3 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové, ve znění čl. II zákona ze dne 23. dubna 1925, č. 102 Sb. z. a n.

(3) Při jednotlivých družích tisků a ražeb veřejné povahy lze používat dosavadního označení měnové jednotky ve zkratce až do doby, dokud nebudou nahrazeny novými druhy, při tiscích a ražbách soukromé povahy jen do vyčerpání dosavadních zásob.

§ 2.

Ustanovení § 71 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. ve znění čl. XX zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Vedoucími správními orgány Národní banky Česko-Slovenské jsou:

a) bankovní rada:

1. guvernér (§ 72),

2. jedenáct členů bankovní rady (§ 73),

3. užší výbor (§ 91),

4. odbory (§ 90),

b) šestičlenný revidující výbor (§ 75) a

c) valná hromada akcionářů (§§ 103 až 120).“

§ 3.

(1) Ustanovení § 73 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Bankovní rada skládá se mimo to ze sedmi volených a čtyř jmenovaných bankovních radů. Práva a povinnosti obou skupin až na výjimku § 74 jsou stejné. Volbu sedmi volených bankovních radů vykonává valná hromada akcionářů (§ 115) na dobu sedmi let. Každoročně končí funkce jednoho z nich. Vystoupivší členové mohou býti vždy znovu voleni. Jmenování čtyř zmíněných bankovních radů vykonává prezident republiky na návrh vlády na dobu tří let. Jmenování bankovní radové mohou býti na návrh vlády prezidentem republiky odvoláni nebo suspendováni a po uplynutí tříletí mohou býti znovu jmenováni.“

(2) Ustanovení čl. XXI zák. č. 102/1925 Sb. z. a n. se zrušuje. Funkční období dosavadního kooptovaného člena bankovní rady Národní banky Česko-Slovenské končí dnem řádné valné hromady za správní rok 1938.

§ 4.

Ustanovení § 74 zák. č. 347/1920 Sb. z. a n. se mění a zní takto:

„Prezident republiky jmenuje po návrhu vlády z bankovních radů dva náměstky guvernéra Národní banky Česko-Slovenské, kteří podle potřeby zastávají guvernéra banky ve všech funkcích. Alespoň jeden z nich musí býti voleným bankovním radou. Práva obou náměstků jsou stejná. Guvernér určí, v jakém období nebo ve kterých věcech budou ho jednotliví náměstkové zastupovati. Náměstek může býti na návrh vlády zbaven prezidentem republiky své hodnosti, zůstává však, je-li voleným bankovním radou, dále v bankovní radě; jinak končí jeho hodnost náměstka uplynutím období, na které byl zvolen bankovním radou. Pro případ, že by ani náměstkové guvernéra nemohli guvernéra zastoupiti, určí guvernér ke svému zastupování kteréhokoli z volených bankovních radů.“